

ARGUMENTA OPPOSITA.

De mente Godofredi, qui tenet, quod fit corruptio in gradibus.

Arg. 1. Motus est a contrario in contrarium siue sit ab extremo in extremum, siue a medio versus extre-

mum, ut in intentione, & remissione.

Sed unum cōtrariū aliud corrūpit, ergo in intentione noui gradus subsequentis, corrumpitur præcedens.

Minor est vera, & maior est Aristo. physi.tex.com/18. motus est a contrario.

Arg. 2. In toto motu locali: corpus mōtū dum acquirit vnum, vbi perdit aliud vbi quod præhabuit: Sed inten-

tio est motus, ergo perdit præcedentem gradum ex aduentu alterius.

Arg. 3. Si remaneret forma infibilis, & remissibilis, ergo efficietur cūm motus. Quia subiectum manet

sub utroque termino d. Phy.3.hb.phy. Sed hoc est falsum, q̄ forma sit subiectum, quia est terminus mōtus.

Arg. 4. Vnum contrariorum non reducitur ad esse simile cum alio, nisi prius corrumpatur præcedens quo ad oppositionem. Nam si aqua debet reduci ad ignis similitudinem oportet, ut corrumpatur humidum cō-

trarium, ergo cum minor qualitas opponatur maiori si debet fieri similis debet corrumpi.

Pro responsionibus fit Distinctio a Doctore.

Contrarietas duplex.

Altera positiva, Positiva continet in sua essentia oppositum repugnans. Exem. Quando aliquid al-

teria priuativa, bum continet nigredinem permixit, ut debet fieri albus oportet, quod cor-

rumpatur illa nigredo, sic quando debet fieri aliquod calidum remissa, calidus debet corrumpi oppositum

videlicet humiditas.

Contrarietas vero priuativa est alius entis albi, aut calidi in cuius essentia non reperitur nigredo, vel

humidum, sed solum parva albedo, & calor remisus, & hoc modo dicitur contraria maiori albedini, & cali-

do, sed non corrumpitur in aduentu maioris, sed potius perficitur. Ideo. Dicitur contrarietas secundū quid.

Hac responsione dico, q̄ argumentum primum loquitur de contrario positivo, non autem de contrario pri-

uatu, vt est gradus iemissus.

Ad 2. de motu. R. est aquinocatio. Nam motus est duplex. Motus successivus, & sic semper nouum vbi,

vel motus circularis. Secundus est motus intensivus, & perficit oppositum.

Respon. In motu illud, quod mouetur acquirit continuē nouum vbi, quia aut ante, aut post, aut ad de-

xtrum, aut ad finistrum, aut fursum, aut deorsum ideo perdit primum, sed in intentione remanet eadem for-

ma remissa, & augetur, phy.com/54. at.4.phy.com/4.

Ad quartum, ergo subiectum motus, ergo Materia. R. subiectum duplex.

Prim. Dicitur quia recipit, Primum est materia, que non proficit sed recipit formam.

2. Quia proficit, Secundum est actus remissus, qui proficit, & sic non corrumpitur.

Respon. Ista sunt opposita formaliter ideo aliud, & aliud vbi, Sed gradus non apponunt nisi priuatus ergo.

Prate. Forma sunt in dupli gradu. Quadam.

Formæ sequuntur partes motus, Formæ quæ sequuntur partes sunt radij solis, qui in isto

Quadam non præcise sequuntur partes motus, puncto actio generantur ad sui præsentium, sed quia sol

sed per motum intrinsecatur alijs formis. puncto continue mouetur, vnde dimittit punctum præsentem,

sic continet formæ radiales generantur, & corrumpuntur.

Formæ vero, quæ non sequuntur præcise partes motus non corrumpuntur per motum, sed potius in-

trinsecant gradus succedentes, & intrinsecantur. Tales sunt gradus præcedentes, qui intrinsecant gradus

subsequentes per motum seruoris, &c.

LECTIO QVADRAGESIMA QUINTA.

Super Distinctione decima se xta

Magistri Sententiarum: In qua ponit quatuor propositiones famosas.

1. Respicit Spiritum s. Prima missionem, Prima propositio est ista. Spi. s. mittitur visibiliter

2. Filium, 2. Majoritatem, & inuisibiliter in creaturā, sed non vent in celo in

3. Spiritum sanctum, 3. Difficultatem, terram per motum.

4. Filium, 4. Regularitatem, 2. Propositio: Filius dicitur esse minor patre, & Spi-

ritu sanctu, & minor seipso, ratio est propter naturam humanam.

3. Propositio. Spiritus sanctus licet assumptus naturam columbas, ignis, digitis, & aliarum creaturarum, non tamen dicitur esse minor, nec seipso, nec filio, nec patre.

4. Propositio. Licet inquit Hylatus dicatur pater maior filio, & etiam filius minor sit pater, tamen magis contentur dicere patrem solum maiorem, & non filium minorem. Ratio. Quia in primo dicto ostenditur dependencia filii a patre, & per consequens subaequitas cognoscitur, quando vero dicitur, q̄ filius sit minor licet intelligatur, quo ad naturam humanam tamen multi possent credere, q̄ etiam dicitur minor respe-ctu personæ diuinæ. Hinc factum est, vi hoc verbum tollatur. Ideo licet Redemptor fassus sit, q̄ pater maior illo est. Pater maior me est. Nihilominus dixit etiam sapientia ego & pater unum sumus.

Hinc Athanasius in suo Symbolo cautius procedendo dixit: Aequalis patri, secundum diuinitatem, non

Li. de Trini.

Ivan.